

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

Statutair doel niet langer toetssteen voor aftrekbaarheid !.....1

De hoofdelijke medeschuldenaar van BV en BTW.....1

Voorlegging van volmacht bij indienen van aangifte.....2

Bestuurder van VZW aansprakelijk voor niet-aangifte.....2

Evenwichtige verplichtingen bij indiciaire aanslag.....2

De Antigoon-leer ook fiscaal omlijnd door Cassatie.....3

Ook valse facturen maken "verdoken meerwinsten" uit !.....3

Omtrent de margeregeling per levering 4

Overdraagbare verliezen in mindering van minimumwinst.....4

Statutair doel niet langer toetssteen voor aftrekbaarheid !

Luc STOLLE

De vorige nieuwsbrief handelde integraal over het gewijzigde standpunt van het Hof van Cassatie m.b.t. de aftrekbaarheid van de beroepskosten in hoofde van vennootschappen. Meer bepaald zei het Hof zijn standpunt dat kosten enkel aftrekbaar zijn wanneer ze betrekking hebben op verrichtingen die binnen de maatschappelijk doelomschrijving vallen vaarwel. In zijn arrest van 19 juni 2015 stelde het Hof dat alle inkomsten en opbrengsten (...) die een handelsvennootschap gebruikt voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid, beroepskosten zijn: "De omstandigheden dat er tussen een verrichting van een vennootschap en haar statutair doel geen verband bestaat en dat een verrichting uitsluitend werd gesteld met het oog op een belastingvoordeel, sluiten bijgevolg niet uit dat de inkomsten en opbrengsten die het resultaat zijn van deze verrichting als

bedrijfsinkomsten moeten worden aangemerkt". Omtrent de uitgaven en lasten oordeelde het Hof dat uit art. 49 WIB/92 niet volgt dat de aftrek van bedrijfsuitgaven of -lasten afhankelijk is van de voorwaarde dat zij inherent zijn aan de maatschappelijke activiteit van de handelsvennootschap zoals die blijkt uit haar maatschappelijk doel. In dezelfde bewoordingen als hetgeen het geval is voor de beroepskosten, besluit het Hof: "De omstandigheden dat tussen een verrichting van een vennootschap en haar maatschappelijke activiteit of statutair doel geen verband bestaat en dat een verrichting uitsluitend werd gesteld met het oog op een belastingvoordeel, sluiten niet als dusdanig uit dat de kosten die met zulke verrichtingen verband houden, als aftrekbare beroepskosten kunnen worden aangemerkt."

Cass. 19 juni 2015

De hoofdelijke medeschuldenaar van BV en BTW

Peter VERMEIREN

Zowel art. 442^{quater} WIB/92 als art. 93^{undecies} C, eerste lid, WBTW betreffen de persoonlijke gehoudenheid van bestuurders of bestuurders die belast zijn met de dagelijkse leiding van zowel vennootschappen als van de zgn. "grote" VZW's (art. 17, § 3 VZW-wet) inzake bedrijfsvoorheffing en BTW. Deze personen zijn nl. van rechtswege hoofdelijk medeschuldenaars voor de betaling van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing en BTW wanneer ze een fout hebben begaan in het bestuur die tot de niet-betaling heeft geleid.

Het Hof van Cassatie bevestigde dat, wanneer één van de hoofdelijke medeschuldenaars (bijv. de vennootschap) failliet gaat, de schuldeiser

(de Staat) het recht behoudt om de vordering tot betaling verder te zetten tegen de hoofdelijke medeschuldenaar(s). De schorsing van de individuele vervolgingen tegen de failliete vennootschap strekt m.a.w. niet tot voordeel van de medeschuldenaar(s).

Het feit dat de betreffende artikelen geen stelsel van schadevergoeding instellen maar wel een hoofdelijke medeschuld voorzien, sluit overigens niet uit dat de betrokken bestuurders op basis van een andere rechtsgrond kunnen veroordeeld worden tot betaling van een schadevergoeding (bijv. de vennootschaps- of gemeenrechtelijke aansprakelijkheid).

Cass. 19 september 2014

Art. 449 WIB/92:
Hij die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en met geldboete van 250 EUR tot 500.000 EUR of met een van die straffen alleen.

Voorlegging van volmacht bij indienen van aangifte

Philippe VANDEN POEL

Art. 305 WIB/92 regelt de aangifteplicht in de verschillende belastingstelsels (PB, VenB, RPB en BNI). Het 5° lid bepaalt dat de aangiften ook mogen worden overgelegd door een lasthebber, die alsdan van de algemene lastgeving krachtens welke hij optreedt moet doen blijken.

Sommige rechtspraak was van oordeel dat de volmacht aan de Administratie ter kennis moest worden gebracht vóór het verstrijken van de

aanslagtermijn. Het Hof van Cassatie is het hiermee niet eens en stelt dat noch uit het genoemd art. 305, noch uit de daaropvolgende artikelen volgt dat de Administratie in het bezit moet worden gesteld van het bewijs van de lastgeving vóór het verstrijken van de termijn waarbinnen de aangifte haar moet bereiken en dat zij, bij ontstentenis daarvan, die aangifte als onbestaande zou kunnen beschouwen. *Cass. 19 februari 2015*

Bestuurders van VZW aansprakelijk voor niet-aangifte

Philippe VANDEN POEL

Een VZW die is onderworpen aan de VenB, is ertoe gehouden om jaarlijks een aangifte in te dienen. Het niet-indienen van die aangifte is strafbaar op grond van art. 449 WIB/92 wanneer werd gehandeld met bedrieglijk opzet of het oogmerk om te schaden. Dit strafbaar feit kan worden toegerekend aan de VZW, maar ook aan de natuurlijke personen door wie zij handelt.

De bestuurders van de VZW verdedigden zich door te stellen dat de inkomsten van de VZW

hen werden uitgekeerd en dat zij op die inkomsten in de PB werden belast in het kader van een fiscale regularisatieprocedure. Zij menen dat zij de verschuldigde belasting, met inbegrip van een belastingverhoging, hebben betaald.

Dit alles doet, aldus het Hof van Cassatie, de op de VZW rustende aangifteplicht in de vennootschapsbelasting evenwel niet verdwijnen. Aldus blijft ook de strafbaarheid van de VZW en de natuurlijke personen door wie zij handelt, bestaan.

Cass. 17 februari 2015

Evenwichtige verplichtingen bij indiciaire aanslag

Luc STOLLE

Art. 341 WIB/92 handelt omtrent de zgn. indiciaire aanslag. Deze taxatiemethode gebeurt op basis van de tijdens een belastbaar tijdvak vastgestelde tekenen en indiciën. Het betreffen uitgaven, bestedingen, investeringen en toenamen van vermogen waaruit een hogere graad van gegoedheid blijkt dan uit de tijdens datzelfde tijdvak aangegeven inkomsten. Deze hogere graad van gegoedheid wordt vermoed, behoudens tegenbewijs, voort te komen uit netto-belastbare inkomsten van het betreffende tijdperk.

Het wettelijk vermoeden houdt in dat de Administratie, bij de bepaling van de belastbare grondslag, noch de afkomst noch de aard van de bezittingen dient aan te tonen. Zij moet bijgevolg de bezittingen niet onderbrengen in één van de in art. 6 WIB/92 bedoelde inkomstencategorieën. Zij mag er m.a.w. van uitgaan dat uitgaven, bestedingen e.d.m. voortkomen uit inkomsten van onbepaalde oorsprong. Deze “verborgen” inkomsten zal zij belasten volgens het gewone stelsel van aanslag, tegen de progressief tarieven.

Zoals aangegeven kan de belastingplichtige het tegenbewijs leveren. Het Hof van Cassatie verduidelijkte dat de belastingplichtige dit tegenbewijs moet leveren aan de hand van “positieve en controleerbare gegevens”. Deze gegevens moeten aantonen dat de hogere graad van gegoedheid voortkomt uit ofwel andere inkomsten dan die welke belastbaar waren in de inkomstenbelastingen, ofwel uit inkomsten die tijdens een vroegere periode zijn verkregen.

In een ander arrest sprak het Hof van Cassatie zich uit over de inhoud van het bericht van wijziging dat aan een indiciaire aanslag voorafgaat.

Een bericht van wijziging moet de belastingplichtige in staat stellen met kennis van zaken zijn opmerkingen te formuleren bij de voorgestelde taxatie, dan wel ermee akkoord te gaan. Daarom moet de Administratie, met het oog op een indiciaire aanslag, de belastingplichtige in kennis stellen van de tekenen en indiciën waaruit het bestaan van deze andere dan de aangegeven inkomsten blijkt.

Cass. 21 en 27 november 2014

Art. 32 V.T.Sv.:

«Tot nietigheid van onregelmatig verkregen bewijselement wordt enkel besloten indien de naleving van de betrokken vormvoorwaarde wordt voorgeschreven op straffe van nietigheid, of de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast of het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces».

De Antigoon-leer ook fiscaal omljnd door Cassatie

Luc STOLLE

Onrechtmatig verkregen bewijs is de laatste tijd vaak aan de orde, ook in fiscale zaken. Het is inderdaad belangrijk te weten of een bewijsmiddel al dan niet onrechtmatig verkregen is. Immers, in dat geval kan het aangevoerde bewijsmiddel worden geweerd.

In de fiscale wetgeving vinden we geen bepaling terug die vaststelt wanneer een bewijs "onrechtmatig verkregen" is. De verkrijging moet daarom worden getoetst aan de beginselen van behoorlijk bestuur en het recht op een eerlijk proces.

Het Hof van Cassatie heeft in een recent arrest geoordeeld dat de wering van onrechtmatig verkregen bewijs in fiscale zaken slechts mogelijk is in twee gevallen. Dit is vooreerst het geval "indien de bewijsmiddelen verkregen zijn op een wijze die zozeer in druist tegen hetgeen van een behoorlijk handelende overheid mag worden verwacht dat dit gebruik onder alle omstandigheden als ontoelaatbaar moet worden geacht". Dit

is ook het geval "indien dit gebruik het recht van de belastingplichtige op een eerlijk proces in het gedrang brengt".

Het is uiteraard aan de rechter om te oordelen over de toepassing van deze algemeen omschreven weringsgrond. Het Hof van Cassatie geeft de feitenrechter daarbij wel een aantal richtlijnen. Zo stelt het Hof dat de rechter bij die afweging onder meer rekening kan houden met één of meer van volgende omstandigheden: (1) het zuiver formeel karakter van de onregelmatigheid, (2) de weerslag ervan op het recht of de vrijheid die door de overschreden norm worden beschermd, (3) het al dan niet opzettelijk karakter van de door de overheid begane onrechtmatigheid en (4) de omstandigheid dat de ernst van de inbreuk veruit de begane onrechtmatigheid overstijgt.

Cass. 22 mei 2015

Ook valse facturen maken "verdoken meerwinsten" uit !

Luc STOLLE

Sommige rechtspraak (bijv. Bergen 26 april 2013) oordeelde dat valse facturen nooit verdoken meerwinsten kunnen uitmaken die onderworpen zijn aan de bijzondere aanslag, zoals bedoeld in artikel 219 WIB/92. Volgens deze rechtspraak zijn verdoken meerwinsten deze die worden gerealiseerd door de vennootschap maar die niet onder de bestanddelen van het vermogen van de vennootschap worden teruggevonden. Er is m.a.w. geen sprake van verdoken winsten wanneer de winsten (omzet) van de vennootschap volledig werden opgenomen in de boekhouding, maar deze winst geheel of gedeeltelijk wordt opgepeuzeld door fictieve inkomende facturatie.

Het Hof van Cassatie heeft in een arrest van 26 maart 2015 deze stelling van de tafel geveegd. Het Hof is van oordeel dat eveneens verdoken meerwinsten zijn: "de nettowinsten die een vennootschap verbergt door ze, op grond van valse inkomende facturen, in de resultatenrekening te boeken als lasten en daarvan aangifte te doen als aftrekbare beroepskosten". M.a.w. ook het bedrag van de valse facturen die de werkelijk in de boekhouding opgenomen winsten (omzet) vermindert, is aan te merken als verdoken meerwinst die onderhevig is aan het tarief dat sinds 29.12.2014 nog 100 procent bedraagt.

Cass. 26 maart 2015

Omtrent de margeregeling per levering ...

Didier BAECKE

Belastingplichtige-wederverkopers van (onder meer) gebruikte goederen zijn – onder bepaalde voorwaarden – onderworpen aan de zgn. 'winstmargeregeling' (art. 58 § 4 WBTW). Deze regeling houdt in dat de maatstaf van heffing beperkt is tot de winstmarge van de belastingplichtige-wederverkoper (het verschil tussen de door hem gevraagde verkoopprijs en de betaalde aan-

koopprijs), verminderd met de BTW die in de winstmarge begrepen is.

De totale winstmarge (dus de maatstaf van heffing voor de berekening van de verschuldigde BTW) wordt in principe vastgesteld per BTW-aangiftetijdvak (art. 3 KB nr. 53). Is er voor een bepaald aangiftetijdvak een 'negatieve' marge (bv. wegens verkopen met verlies), dan komt de

MERITIUS
ADVOCATEN - AVOCATS

Art. 182 § 2 KB/WIB 1992:
Het bedrag van de overeen-
komstig § 1 vastgestelde
belastbare winst mag in geen
geval lager zijn dan 19.000
EUR.

Bij niet-aangifte of bij laattij-
dige overlegging van de
aangifte is het minimumbe-
drag vastgelegd in het eerste
lid ook van toepassing op de
belastbare baten van beoe-
fenaars van een vrij beroep.

regeling er *de facto* op neer dat deze negatieve marge kan worden gecompenseerd met een 'positieve' marge van een volgend aangiftetijdvak binnen hetzelfde jaar. Indien de totale winstmarge m.b.t. het laatste aangiftetijdvak van dat jaar negatief is, doet dit geen recht op overdracht van die marge naar een volgend jaar ontstaan.

De Administratie staat toe dat bepaalde belastingplichtige-wederverkopers de maatstaf berekenen per levering, voor ieder goed afzonderlijk beschouwd. Is er voor een bepaalde levering een 'negatieve' marge, dan is er volgens de fiscus geen recht op terugbetaling van BTW. Dit verlies kan evenmin worden overgedragen naar een andere levering met een 'positieve' marge.

Een handelaar in tweedehandse auto's die de maatstaf van heffing 'per levering' had berekend,

had een wagen met een 'negatieve' marge verkocht. Hij vroeg daarom teruggave van de BTW, maar de fiscus weigerde.

Na eerst zijn gelijk te hebben behaald voor het Hof van Beroep te Antwerpen, krijgt de autohandelaar ook stuk bij het Hof van Cassatie: uit de relevante bepalingen van de BTW-Richtlijn, het WBTW en het BTW-KB nr. 53, leidt het Hof af dat de margeregeling het mogelijk maakt om de maatstaf van de heffing te berekenen per levering of per belastingtijdvak of kwartaal. Het Hof bevestigt de stelling van de fiscus dat, indien de winstmarge wordt bepaald per levering en die levering een negatieve marge oplevert, deze negatieve marge niet kan worden overgedragen naar een andere levering met een positieve marge.

Cass. 10 oktober 2014

Overdraagbare verliezen in mindering van minimumwinst

Luc STOLLE

Art. 182 KB/WIB 1992 legt de minimumwinst vast die belastbaar is (1) ten name van buitenlandse firma's die in België werkzaam zijn en belastbaar zijn volgens de vergelijkingsprocedure neergelegd in artikel 342 § 1, eerste lid, WIB/92, alsook (2) ten name van Belgische ondernemingen (waaronder ook de vrije beroepers behoren) in geval van niet-aangifte of bij laattijdige overlegging van de aangifte. De minimumwinsten ten name van Belgische ondernemingen werden door de Koning vastgesteld krachtens art. 342 § 3 WIB/92.

Het Hof van Cassatie diende zich uit te spreken over de vraag of overdraagbare beroepsverliezen van vorige belastbare tijdperken in mindering kunnen worden gebracht van de volgens art. 182 KB/WIB 1992 vastgestelde forfaitaire minimumwinst.

Het antwoord van het Hof is positief: overdraagbare beroepsverliezen van vorige belastbare tijdperken waarvan het bestaan is bewezen, kunnen in mindering worden gebracht van forfaitaire minimumwinst!

Cass. 13 februari 2015

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Hungary, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com